

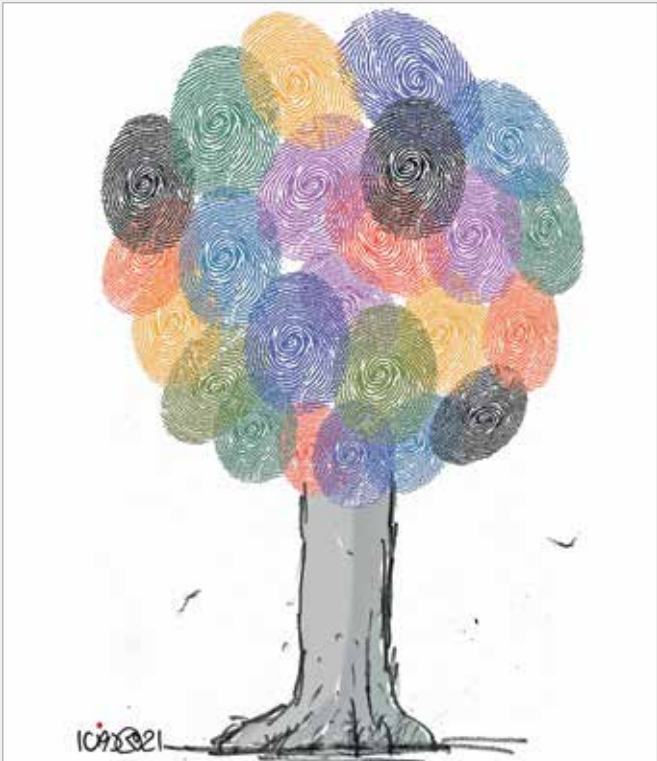
ایران

امام رضا(ع)؛

امامت و رهبری، رشته‌داری دین و نظام بخشی مسلمانان است و موجب اصلاح دنیا و عزت و سرپرندندی مؤمنان است.

سخن‌روز

اصول کافی، ج ۱، ص ۲۰۰

نگاره
روز انتخاب

طراح/احمدرضا سهرابی

فضای مجازی
تکذیب یک ادعا

در چند روز اخیر صحبت‌هایی مبنی بر اعمال ممیزی و کوتاه شدن فیلم آخر سروش صحت با عنوان «صحنه با زرافه‌ها»، مطرح شد. هوشن شکبیا یکی از بازیگران این فیلم با حضور در برنامه اینترنتی «فوتیبال ۲۰۲۰» در گفت‌وگو با عادل فردوسی‌پور و محمد بحرانی اعلام کرد به دلیل اصلاحیه‌های فراوانی که به «صحنه با زرافه‌ها» وارد شده، ساخته سروش صحت به یک فیلم کوتاه تبدیل شده است! پس از این اظهارنظر، سیدمصطفی احمدی تهیه‌کننده این فیلم درباره میزان اصلاحیه‌های این فیلم به‌آخرین خبر گفت: پروانه نمایش فیلم را نه تنها بدون ممیزی خاصی گرفتیم بلکه فیلم مورد حمایت‌های ویژه، دلگرم‌کننده و متصفانه مدیران سازمان سینمایی بویژه جناب آقای روح‌الله سهرابی و اعضای پروانه نمایش قرار گرفت. درواقع از کل فیلم «صحنه با زرافه‌ها» فقط چند مورد کوتاه اصلاح شد که مجموع آن به دو دقیقه هم نمی‌رسد و در مذاکرات با شورا و تعامل با آنها حل شد و فیلم در نوبت اکران قرار گرفت.

بازگشت خواننده لس آنجلسی به ایران

طی ۲۴ ساعت گذشته خبری در فضای مجازی منتشر شده مبنی بر بازگشت احمد سعیدی خواننده لس‌آنجلسی به ایران و به دنبال آن تصاویری از او که در فرودگاه ثبت شده است. این اتفاق در حالی رقم خورده که از چند ماه گذشته خبرهایی در خصوص بازگشت برخی از هنرمندان خارج از کشور زمزمه می شد و با بازگشت احمد سعیدی این اطمینان حاصل شد. حالا به نظر می‌رسد تمام مواج بازگشت و فعالیت‌های او در ایران مرتفع شده و این خواننده بزودی فعالیت‌های رسمی خود را در ایران از سر خواهد گرفت.

افشای بودجه گران‌ترین سریال نمایش خانگی

حواشی سریال سووشون همچنان ادامه دارد و در تازه‌ترین اخبار نقل شده بیش از ۲ هزار میلیارد تومان برای این سریال سرمایه‌گذاری شده. سخنی که حسین میرطواوسی، مالک پلتفرم نماوبیان کرده و دراین باره گفته: «اخباری که در مورد ورشکستگی ما مطرح می‌شود صرفاً شایعه و خبرسازی است که ما را ناراحت می‌کند. تاکنون بالغ بر ۲ هزار میلیارد تومان در نماوا سرمایه‌گذاری کرده‌ایم. ما به دلیل دغدغه فرهنگی تولید یک سریال ملی و وطن‌پرستانه را در دستور کار قرار دادیم که با ۲۰۰ میلیارد تومان عملاً به گران‌ترین سریال ما تبدیل شد. این سریال با یک بدعهدی مواجه شده که هنوز هم به پخش نرسیده است؛ قفل شدن ۲۰۰ میلیارد از سرمایه در گردش هر کشوری این سرمایه را با مشکل مواجه می‌کند. در حال حاضر می‌توان گفت که حدود ۹۵ درصد فیلمبرداری «سووشون» آذر سال پیش تمام شد و الان در حال تدوین است. ۵ درصد باقی مانده است و به‌زودی پخش آن آغاز می‌شود. پیش از این، محمدحسن شانه‌ساززاده، نایب رئیس هیأت مدیره نماوا در یک مصاحبه جنجالی گفته بود: «هزینه ساخت ارزان‌ترین سریال در نماوا ۳ میلیارد تومان است و برای هر قسمت از سریال سووشون ساخته نرگس آبیار که به‌زودی منتشرمی‌شود، ۸ میلیارد تومان هزینه شده است.»

فرهنگی به نسل‌ها منتقل شده‌اند و هنوز هم در گفتار روزمره مردم مورد استفاده قرار می‌گیرند. به عنوان مثال داستان ضرب‌المثل «ماهی را هر وقت از آب بگیری تازه است»، در مورد مردی است که تصمیم می‌گیرد ماهیگیری کند. او به کنار رودخانه می‌رود و قلابش را در آب می‌اندازد، مدتی می‌گذرد و خبری از ماهی نیست. مرد ناامید می‌شود و فکرمی‌کند امروز روز خوبی برای ماهیگیری نیست. او قلابش را جمع می‌کند و می‌خواهد برود، در همین لحظه ماهی بزرگی به قلابش می‌خورد. مرد خوشحال می‌شود و ماهی را به بیرون می‌کشد. او ماهی را می‌بیند و می‌گوید: «ماهی را هر وقت از آب بگیری تازه است!» این داستان اشاره به این واقعیت دارد که هیچ وقت برای انجام کارها دیر نیست. حتی اگر فکرمی‌کنید فرصت از دست رفته است، باز هم می‌توانید موفق شوید. در تعابیر دیگری درباره این ضرب‌المثل آمده است هر وقت بخواهید، می‌توانید با اراده خود اهدافتان را به نتیجه برسانید یا ارزش وقت را باید دانست، کار نیک و عمل صالح را هر موقع انجام دهید اجر خود را خواهید گرفت.

مثل‌های ایرانی
• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• سرپرست مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: احسان صالحی

• سردبیر:

حسام‌الدین برومند

نقل قول
بدون موسیقی نمی‌توانم زندگی کنم

هنرمند بازنشستگی ندارد، در هر سنی خواسته‌ها، احساسات و جریان خاصی براو حاکم است. علاوه براینکه موسیقی در خون و زندگی من است و در طول روز چند ساعت از وقتم را به صورت جدی به موسیقی در زمینه خواندن، نوازندگی و تمرین آواز اختصاص می‌دهم، زندگی من با موسیقی است و بدون موسیقی نمی‌توانم زندگی کنم. گمان می‌کنم هنرمندان، داده‌ها و تجربیات جدیدی دارند که می‌توانند آنها را ارائه دهند تا برای جوانان به عنوان یک الگو باشند و همین‌طور در جهت کمک به فرهنگ و هنر کشور می‌توانیم آثار جدیدتری ارائه دهیم. در خصوص شرایط امروز هنر نیز باید بگویم در حوزه موسیقی و دچار نوعی انارشسیسم هستیم، یعنی فیلم‌هایی در شبکه‌های مختلف تبلیغ می‌شوند که این آثار نماینده سینمای کشور نیستند و از فیلم‌های آنگوستی زمان شاه بدتر و تأسف‌بارتر هستند. وضعیت موسیقی هم همین‌طور است، آثاری اجرا و منتشر می‌شوند که شعر، ملودی و صدای خوبی ندارند، یک مجموعه به هم ریخته‌ای است که مشخص نیست این آثار را چه کسانی منتشر می‌کنند. متأسفانه برخی به عنوان تهیه‌کننده ۲۴ ساعته خواننده و گروه تشکیل می‌دهند و بلافاصله هم منحل می‌شوند. این وضعیت تأسف‌بار هنر موسیقی است.

بخشی از گفت و گوی منتشر شده این خواننده در ایرنا

یادداشت

چرا موسیقی؟

وجود همه آنچه که انسان را از حضورش تهدید می‌کند و در وجودش تحدید! موسیقی دیگر آوای شیفتگان نیست، بلکه ناله کشتگان است. ارواح زنجوری که در پس آن همه مظالم و بیداد، عذاب و عقاب خود را با موسیقی به فریاد می‌آورند و بی‌آن اعلان می‌کنند. موسیقی، شاهدهی است که صدای آن اتفاقات شوم سایه افکنده بر روح انسان اکنون است. انسان مظلوم مغفول محروم محزون. انسان بی‌پناهی که به خود پناه می‌آورد و خودش را در نای موسیقی می‌دمد! این انسان حیران و سرگردان، چگونه از حضور خود بگوید بدون موسیقی؟! موسیقی؛ صدا، مُعرف و مظهر حضور و هویتش است! بی آن، ظهور و باهاری ندارد. خودش را با آن بیان می‌کند. بلکه با آن به خود می‌آید. هر نغمه‌ای او را بیان و معرفی می‌کند و لحظات او را به شماره می‌آورد. با هر آهنگ و آوایی، می‌توان انسان و موقعیت و احوال او را شناسایی کرد. موسیقی ردیاب انسان، تاریخ، جغرافیا و روح اوست. نغمات، وضعیت وجود او و محل و مآوایش را اعلام می‌کنند؛ از نهایت غفلت تا اوج حضورش! پس موسیقی، آواز هویت انسان است. اینکه چه حال و چه اوضاعی دارد! موسیقی، بدون انسان، بررسی نباید شود! موسیقی راز انسان است. سری است که موضوعش انسان و مضمونش احوال اوست. اگر ششاد و مُرقّص است، میزان غفلت یا رضایت اوست و اگر محزون و مگدر است، نمای شکست و آگاهی او. پس موسیقی جدا و منفک از انسان نیست! موسیقی، باطن انسان است که به نوا آمده است و آوای حضورش در ملامتکده زندگی. چرا نباشد! اصلاً چگونه می‌تواند که نباشد! نبودنش به نبودن انسان وابسته است. انسان نیست؟! می‌تواند نباشد؟! پس تا هست، موسیقی هم هست. اصلاً موسیقی آهنگ هستی است. هستی، بدون آهنگ نیست. اصلاً مگر می‌شود که نباشد. هر چیزی حضوری دارد و حضور، صدا دارد. سکوت، نشان عدم حضور است. حضور، نشانه وجود است و صدا، نشانه حضور. اگر چیزی حاضر است، ساکت نیست. سکوت، نشانه مرگ است. اگر زندگی هست، صدا هم هست. صدا، طنین زندگی است. موسیقی، حضور است. حضور زندگی! زندگی هم تلاطم دارد. تلاطم تلخ و شیرین. موسیقی، صدای آن تلاطم است. تلخ و شیرین را نوا می‌کند؛ همان‌طور که تو تلخ و شیرین را زمزمه می‌کنی و موسیقی، همان زمزمه است؛ زمزمه هستی تا انسان.

• تلفن:

۸۸۷۶۱۷۲۰
نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴
ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵

• پیامک: ۴۵۱۲۱۳
روابط عمومی
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸

• صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

• چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)

• انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ما قرن‌ها پای وطن پیدا و پنهان مانده‌ایم

ما پای فرهنگی کهن با نام ایران مانده‌ایم ایران به آتش می‌کشد خاموشی تاریخ را

هشیار پایان می‌دهد مدهوشی تاریخ را

آشمن بدالهی

کارآفرینی
سیراب از سراب

مهم‌ترین مسائل در طول تاریخ، با قصه همراه است. از کتاب مقدس گرفته تا قرآن و بعد از آن، صدها کتاب، برای بیان موضوعاتی که به کار زندگی و زمانه بشر می‌آیند، با قصه و داستان به مخاطب ارائه شده‌اند. اینکه ما نگاهی تقنینی یا کنزرا به قصه پیدا کرده‌ایم، در واقع، باید گفت که دچار قصه‌زدگی شده‌ایم. فکر می‌کنیم قرار است با قصه سرمان شیربه بمانند و خوابمان کنند. در این بین، قصه‌های کم ارزش و سرکاری هم زیاد بوده است و همین موضوع مضاف شده است بر بی‌اعتمادی بشر به قصه.

با این حال، کمی که از جایگاه خودآگاه‌پنداری‌مان پایین می‌آییم به سرعت به دامان قصه‌ها پناه می‌بریم و حالمان را با سبک‌ها و شیوه‌ها و سسکوهایی که قصه را روایت می‌کنند، خوش می‌سازیم. و بعد دوباره فردا را با دوری از قصه‌ها شروع می‌کنیم و قصه‌های شب گذشته را به فراموشی می‌سپاریم و همین‌طور در دور، می‌گردیم.

اما نباید فراموش کنیم که هر چیزی، از کوچک‌ترین تا بزرگ‌ترین، از ساده‌ترین تا پیچیده‌ترین‌ها، صاحب قصه باشند. اصلاً واقعیتی شکل نمی‌گیرد مگر اینکه بر اساس قصه‌ای به وجود آید. مثلاً اگر کسی می‌خواهد یک صدلی بسازد، باید قصه‌اش را از قبل در ذهنش یا روی کاغذ نوشته باشد. دانه‌ای که در خاک می‌افتد، هیچ سسر برنمی‌آورد و رشد نمی‌کند، مگر اینکه براساس قصه‌ای که در ژئوم آن وجود دارد، عمل کند. پس، جواز کندم نمی‌رود. میز از زیر دست نجاری که قصه صدلی را در ذهنش پرورانده ساخته می‌شود. کسب و کارها هم چنین‌اند. یعنی اگر کسی می‌خواهد کارآفرینی کند، بدون داشتن قصه و بدون بلد بودن قصه، کارآفرین نخواهد شد یا در بهترین حالت، یک کارآفرین موفق نخواهد شد.

در این میان، فرهنگ، گره‌گسای کار است. فرهنگ، قصه‌ساز همه‌چیز و همه جاست. فرهنگ، راه را نشان می‌دهد. فرهنگ، سناریو را پیش روی کارآفرین قرار می‌دهد. فرهنگ خود کار را می‌سازد. از همه این‌ها مهم‌تر، فرهنگ ایجاد تعادل می‌کند در کار. وقتی به یک گیاه، به اندازه کافی آب ندهیم، دائماً زنجور است.

برگ‌هایش بی‌رمق و گاهی زرد می‌شود. حالا اگر همین گیاه را دائماً سیراب نگاه داریم، اوضاع حتی بدتر از دوران تشنگی‌اش می‌شود. به سرعت شاداب و به همان سرعت پژمرده می‌شود و از بین می‌رود. گگاهی سالم و پابرجا می‌ماند که در میانه تشنگی و سیرابی نگهداری شود. یعنی هم رنج تشنگی را بچشد و هم سیراب شدن را تجربه کند، اما هیچ‌گاه در این دو، گرفتار نماند. فرهنگ، چنین نقشی را برای جامعه و برای آنهایی که به دنبال گره‌گشایی از مسائل جامعه هستند، ایفا می‌کند. فرهنگ با تئدروی و کندروی میانه‌ای ندارد. طرفدار میانه است. بینایش بر تعادل قرار گرفته است. پس آنکه می‌خواهد در کسب و کاری موفق باشد باید بلد باشد که برای آنچه که اندیشیده فرهنگ با اندیشه آبیاری می‌شود و این اندیشه هم از سوی کارآفرینان در همه حوزه‌ها، جاری و ساری می‌شود و نمی‌گذارد که دیگران در سراب سیراب شدن گرفتار شوند.

فرهنگ
قصه‌ساز
همه‌چیزو
همه جاست.
فرهنگ، راه را.
نشان می‌داد.
فرهنگ
سناریو را پیش
روی کارآفرین
قرار می‌دهد.
فرهنگ خود
کار را می‌سازد.
از همه این‌ها
مهم‌تر،
فرهنگ ایجاد
تعادل می‌کند
در کار
عکس نوشت

آهوی ایرانی یا آهوی گوانتردار ایرانی، نوعی آهوی بومی آسیای میانه و جنوب‌غربی آسیاست. گونه‌ای است از تیره گاوان و راسته جفت‌سم‌سانان یا بدن قهوه‌ای روشن که به سمت شکم تیره‌تر می‌شود و نواحی زیرین بدن آن سفید و دم آن سیاه است. این حیوان در صحرای گبی، بلوچستان پاکستان، جنوب شرق ترکیه، شمال آذربایجان و بخش‌هایی از ایران، عراق و افغانستان زندگی می‌کند. پناهگاه حیات وحش مونه (استان اصفهان) و پارک ملی بوم شیراز دو زیستگاه بزرگ آهوی ایرانی است.

• عکس:

عرفان سامان‌فر ایرنا